

א) ענין מוסף גיטין לא: ד"ה לשתפין, ט עוקלין פ"ג מ"ו, א ז"ל לקבל יעב"ז.

תורה אור השלם

1 ובעתים יהם רבים יעמדו על מלך הגב ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חוון ונבשלה: דניאל יא יד
2 והוליד בן פריץ שפר דם וצפה אה מאחד מאלה: יחזקאל י"ד י

הגהות הב"ח

א) גב' הוא דמעבד אי כנ"ל ואת ר' נמחק: ב) רש"י ד"ה אתן וכו' שמכחישים כנ"ל:

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא קה.

עין משפט
גב מצוה

כה א מ"י פ"ז מהלכות
שלחין וזותפין
הלכה ב סמג עשין פב
טו"ש ע"ד ס"י קטו טע"ף
ל: כו ב טו"ש ע"ד שס טע"ף
ל: כז ג ד מ"י פ"ח מהל'
שכירות הלכה ח סמג
עשין פט טו"ש ע"ד ח"מ ס"י
שכ טע"ף ד:
כה ח ז ה מ"י שס הלכה
יב סמג שס טו"ש ע"ד
ח"מ ס"י שכח טע"ף א:
כח ח ט מ"י פ"א מהל'
טומאת אוכלין הלכה
יב:

לענין רש"י

פ"א [פ"ל] א. יעה
כלומר בק שטוחה
בעלתיות ארכה.
פלד"ן [פלד"ן]. יעה
בלי הקת.
ש"ק. כמות ענבים או
יחסי שהיו מכניסין בבית
אחת תחת המכשול.

הני בי תרי דקבלו עיסקא בהדי הדדי. מאלס אחד וא"ת ואמאי נקט כזי האי גוונא ולא נקט האי מאן דקבל עיסקא מחבירה וי"ל לפי שהמקבל יכול לחזור קודם הזמן ולומר לא אטרסה עוד ואטול מה שניגע לידי עד הנה דפועל יכול לחזור אפילו בחצי היום

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אזל בעל העיסקא יכול להיות שאין יכול לחזור שהרי פלגא הוה מלוה ציד המקבל וגם פלגא דפקדון נתן לו זכות והשליטו להשתכר בו עד הזמן וזה לא היה שום חידוש להשמיענו דמעבד המקבל דטעם פשוט כדפרישית ולהכי לא נקט כזי האי גוונא: **מזל** דבי תרי עדיף. כזולתו הוה מזלי למימר כזו הכי אלף דעדיפא מנייה קאמר כזו: **ר"ף** גרים מהאי גיסא או מהאי גיסא. פירוש כדי להעמיד לך הרחב שלמטה שאו אין לך תבואה כל כך שדכר מועט עומד ואינו נופל או מהאי גיסא של מעלה שאינו רחב שאו לך תבואה הרבה ופשיט ליה מדקאמר כל שאין כונס שלו רואה פני חמה דהיינו לך הרחב שיש בו ציט קיבול קלת לקבל תבואה: כל

תרי עיסקי וחד שמרא פסידא דלוה ואמר רבא אהאי מאן דקביל עיסקא מן חבריה ופסיד טרח ומלייה ולא אודעיה לא מצי אמר ליה דרי מהיאך פסידא בהדאי משום דאמר ליה להכי טרחת למלוותיה כי היכי דלא ליקרו לך מפסיד עיסקי ואמר רבא **ב**הני בי תרי דעבדי עיסקא בהדי הדדי ורווח וא"ל חד לחבירה תא ליפלוג אי א"ל אידך גרווח טפי דינא הוא דמועבד **ב** ואי א"ל הב לי פלגא דרווחא אמר ליה רווחא לקרנא משתעבד ואי א"ל הב לי פלג' רווחא ופלגא קרנא אמר ליה עיסקא להדדי משועבד ואי א"ל נפלוג רווחא ונפלוג קרנא ואי ממי לך פסידא דרינא בהדך א"ל לא מזלא דבי תרי עדיף: **מתני'** המקבל שדה מחבירו ולא רצה לנכש ואמר לו מה איכפת לך הואיל ואני נותן לך את חבירך אין שומעין לו מפני

שיכול לומר לו למחר אתה יוצא ממנה ומעלת לפני עשבים: **גמ'** האי א"ל לבתר הכי כריבנא לה אמר ליה חמי מעלייתא בעינא ואי א"ל זביננא לך חמי משוקא א"ל חמי דארעאי בעינא ואי א"ל מנכישנא לך שיעור מנתך א"ל קא מנסכת שם רע דארעאי והתנן מפני שמעלת לפני עשבים אלא משום דא"ל בורא דנפל נפל: **מתני'** המקבל שדה מחבירו ולא עשתה אם יש בה כדי להעמיד כרי חייב לטפל בה א"ר יהודה מאי קצבה בכרי אלא אם יש בה כדי נפילה: **גמ'** ת"ר המקבל שדה מחבירו ולא עשתה אם יש בה כדי להעמיד כרי חייב לטפל בה שך כותב לו אנא אוקים ואניר ואזרע ואחצוד ואעמר ואדוש ואידרי ואוקים כריא קדמך ותיתי אנת ותימול פלגא ואנא בעמלי ובנפקות ידי פלגא וכמה כדי להעמיד בה כרי א"ר יוסי בר' חנינא כדי שתעמוד בו הרחת איבעיא להו רחת היוצא מהאי גיסא להאי גיסא מאי ת"ש א"ר אבהו לדידי מפרשא לי מיניה דר' יוסי בר' חנינא כל שאין כונס שלו רואה פני החמה איתמר לוי אמר שלש סאין דבי רבי ינאי אמרי יסאתים אמר ר"ל סאתים שאמרו יחוץ מן ההוצאה תנן התם פריצי זיתים וענבים ב"ש מטמואין וב"ה מטהרין מאי פריצי זיתים אמר רב הונא רשעי זיתים אמר רב יוסף ומאי קראה **י** [ובני] פריצי עמך ינשאו להעמיד חוון ונכשלו ר"ג בר יצחק אמר מהכא **ו** והוליד בן פריץ שופך דם וכמה פריצי זיתים ר' אלעזר אמר ארבעת קבין לקורה דבי ר' ינאי אמרי סאתים לקורה ולא פליגי הא באתרא דמעייילי בורא באוללא הא באתרא דמעייילי תלתא כורין באוללא תנו רבנן עלו

לו אי אמר לו אני אחרים אחר הקצירה וההפוך שרשי העשבים שנתרו זה וימותו ולא תעלה לפניך עשבים מאי מהדר ליה: א"ל אנה חמי מעליא צעינא. אותו חכירות שפסקת לי אני רואה שיהו צריאים ולא כחושים: **מנסב** שם רע לארעאי. הרואים סבורים שניכשת ואעפ"כ היא מללא עשבים ואתה מוילא שם רע לארעאי ומחר אם צאתי למכור או להוריד לזה ארים אחר לא יהיה יורד: והא סגן וכו'. הרי לא שנה במתני' אלא טענה אחת ובצבילה קאמר אין שומעין לו ע"כ בהא תליא כולה: אלא משום דא"ל בורא דנפל נפל. כל טענתו אינה אלא שמעלת עשבים לשנה הבאה וטענתו לעולם עומדת דכי א"ל כריבנא לאמר הקצירה א"ל האי נהי דעקרת לשרשים סוף סוף העשבים שתנית זה עכשיו עד שזרעו יפלו הזרעים לארץ ויחממו לשנה הבאה ולו לא תועיל החרישה: **מתני'** המקבל שדה מחבירו ולא עשה תבואה אלא מעט וצא לו הארים למנוע מלהתעסק בה עוד שאין זה עוד כדי טרחו: אם יש בה כדי לעשות. מתבואתה כרי. ובגמרא מפרש מאי שיעוריה: חייב ליעטל בה. בעל כרחו. והא ליתא אלא בצבלנותא דאי בצבלנותא מה לו לצבל השדה אם יחדל לו סוף סוף חכירו הוא נותן לו: מה קצבה בכרי. מה קצבה בכרי. מה קצבה יש אם קצבתם לו כדי לשיעור חיוב טיפול שדה גדולה לשיעור כרי ושדה קטנה לשיעור כרי: אלא אם יש בה כדי נפילה. שיכול לחזור ולזרעה לשנה הבאה מתבואת שנה זו: נפילה. זרע שמפורסם לה סתפולת יד: **גמ'** אקוס ואניר. אורה המון ברחת או בנשה: **ב** נעמלאי ובנפקות ידי. בהולאתי: **ה** רחם. פליגא שזרין המון ברוח מתוך התבואה: **ש** שטעמוד בה. כשתחבין אותה בתוכו: **מ** מהאי גיסא ומהאי גיסא. אם נראין חודיה משני נדדין: **כ** כונס שלו. פלד"ן צלע"ו. הרחת שמכניסין אותה לגבות התבואה עליה לזרות שאין רואה פני החמה ונדדין נמי בכלל כונס הס: **ס** סגן הסם. במס' עוקלין וכו'. משום אמרי דבי ר' ינאי דמפרשי שיעורא כזולתו הנך מתני' נקט להו גבי מתני' דמפרשי בה דבי ר' ינאי שיעורא: פריצי זיתים. כדמפרש רשעי זיתים וענבים שהן לעולם בוסר שאין ציטונן נגמר לעולם: **מ** מעהרים. מן טומאת אוכלין דלא חזי לאכילה: **ו** ונמה פריצי. כמה הן מבושלין ועדיין פריצין הן: **א** רביעס קבין לקורה. שמכניסין צבית הבד מהן כדי שיעור טעינת הקורה בפעם אחת ואין מוילאין אלא ארבעה קבין שמן: **ב** באוללא. בתפוחה אחת שקורין ש"ק. יש מקום שצמי צד שלהן גדולין ומכניסין שלשת כורים יחד יש מקום שאין מכניסין אלא כור זיתים בטעינת קורה וישער רבי אלעזר בטקנים ורבי ינאי בגדולים. וסאתים הוי תלתא זימני ארבעה קבין: עלו